

Dit is een hoofdstuk uit het boek van Ad Broere

“Geld komt uit het niets”,

José de Graaf over haar verblijf in Athene

‘Toen kwamen ze voor de Grieken. Ik ben geen Griek dus ik deed niets...’

José de Graaf is eigenaar van trainingscentrum Kanexia, dat in Baarn is gevestigd. De trainingen van Kanexia richten zich op persoonlijke ontwikkeling en ontwaking, verhoging van bewustzijn en opbloei van innerlijke kracht en vreugde. Om te leven vanuit het Weten van het Hart, in verbondenheid met alles en iedereen. Meer informatie over Kanexia staat op <http://www.kanexia.nl/>. In augustus 2012 was José in Athene voor haar werk. Ze plakte aan haar verblijf daar een paar dagen vast, om de stad en de mensen beter te leren kennen. Dit heeft geresulteerd in het reisverslag dat José mij toestuurde. Het is een heftig verhaal over de ellende waarin de Grieken verkeren. Het is ook een oproep aan ons om aandacht te geven aan wat de Griekse burgers zelf zeggen en niet aan de leugens die de media over hen schrijven.

Eind augustus 2012 was ik een week in Athene, de geboortestad van democratie. Stad om te lachen, stad om te huilen en stad om alles te omhelzen. Zo beschreef een vriendin Athene. En ze had gelijk, ik heb alle drie gedaan! De reden van mijn bezoek aan Athene was een bijeenkomst over een thema dat het beste is te omschrijven als “opruimen en vernieuwen”, het grote thema van de huidige tijd. De timing had niet beter kunnen zijn. Dit was de eerste keer dat ik in Athene was, dus plakte ik er een paar dagen aan vast om de stad te leren kennen.

Ik logeerde in een hotel midden in het stadshart, aan de rand van het Syntagma-plein. Dit is het grote plein waaraan het parlamentsgebouw staat, waar een belangrijk metrostation is en dat wordt omzoomd door statige oude hotels. In de directe omgeving bevinden zich de meeste ambassades en ministeries. Dit is ook de plek waar de demonstraties worden gehouden. Het is het politieke en financiële hart van de stad. Het Ministerie van Financiën bevond zich vlak bij mijn hotel en in de directe omgeving staat ook het gebouw van de centrale bank van Griekenland.

Bij aankomst in mijn hotel zag ik cameramensen bij het Ministerie van Financiën, die stonden te wachten. Zij vertelden mij dat er op die plek bijna dagelijks en soms wel meerdere keren per dag groepen mensen bijeen komen om actie te voeren tegen het bezuinigingsbeleid van de regering. De volgende ochtend was het meteen raak. Wat was dat intens hartverscheurend! Het was een

demonstratie van gehandicapten tegen het nog verder verlagen van hun uitkeringen. Blinde mensen en mensen in rolstoelen en de zwaksten uit de samenleving. Wat een onrecht zag ik daar voor mijn ogen plaatsvinden.

Ik heb met hen gesproken, zoals ik dat daarna op andere dagen met veel andere mensen heb gedaan. Mensen, die ook aan het protesteren waren. Terwijl ik met hen sprak had ik vaak tranen in mijn ogen.

Deze groep gehandicapten heeft mij wel het meeste geraakt. Zij verpersoonlijkten voor mij al het onrecht dat onschuldige mensen overal over de wereld wordt aangedaan vanwege de hebzucht en machtswellust van een handjevol mensen die zo graag de hele wereld in zijn greep wil hebben. Een kleine groep mensen, die met hun greep op de banken, de multinationals, media en politici landen en mensen willens en wetens kapot maken. Zoals ik dat in Griekenland heb zien gebeuren. Het corrupte systeem van onze huidige samenleving waarin leugen en bedrog hoogtij vieren, manifesteert zich op elk gebied of het nu gaat over de politiek, het financiële systeem, gezondheidszorg, onderwijs, voeding, media of de oorlogsindustrie.... Alles kwam hier voor mij tezamen bij het zien en horen van deze mensen.

Zulke maatregelen kunnen toch alleen worden toegelaten door harteloze mensen zonder enig vermogen tot empathie?

Alle emoties rolden door me heen, pijn, angst, verdriet, machteloosheid en ook schaamte. Ik ben een paar meter verderop gegaan en heb daar staan huilen als een klein kind. Wanneer mag eindelijk de waarheid eens doordringen? Wanneer mag er eindelijk eens rechtvaardigheid komen? Wanneer mag er eindelijk eens vrede zijn?

Ik ben zo bang dat wat er nu gaande is in Griekenland, binnenkort ook in Spanje gaat gebeuren en wie weet welk land er daarna aan de beurt is. Wanneer wordt ook Nederland getroffen door dit kwaadaardige virus? En hoe gaan we hier dan met elkaar om? Hoeveel chaos en geweld gaan we hier tegemoet zien? Ik voelde zo intens de strijd die nu overal gaande is. Ook mijn eigen innerlijke strijd, mijn angst en twijfel. Want ja, ik ben heel optimistisch en ja, ik weet dat wat er nu gaande is, te maken heeft met de grote transformatie waarin we ons als mensheid bevinden. Dat grotere plaatje zie en voel ik gelukkig wel. Maar toch: hoe gaat die overgang dan, met hoeveel onrust en strijd gaat het gepaard? Ik had een grote bewondering voor die blinde mensen die ondanks hun jarenlange ellende toch de hoop niet opgeven en de moed hebben om zich te verzetten.

En terwijl ik daar zo aan het huilen was, stond er ineens een man naast me. Ik weet niet meer of hij of ik als eerste begon te praten. Ik probeerde te vertellen waarom ik huilde, maar ik kon eigenlijk alleen maar steeds herhalen dat het zo verschrikkelijk gemeen was wat deze mensen overkwam en dat alles één grote leugen is van wat er in de wereld gaande is. Snotterend vroeg ik hem een kop koffie met mij te drinken om daarna rustig verder te kunnen praten. Nog geen vijf minuten later zaten we op een mooi terras in de gezelligheid van Grieken en toeristen. De zon scheen, de hemel was strakblauw. Het was zo'n enorme tegenstelling met wat ik zojuist had meegemaakt. Een tegenstelling tussen donker en licht die ik die week vaker zou zien.

Mijn gesprekspartner heeft me veel verteld over het huidige Griekenland en hij heeft me ook Athene laten zien. Hij vestigde mijn aandacht op de vele lege winkels om de negatieve spiraal waarin Griekenland zich bevindt te illustreren. Hij vertelde dat mensen nog amper geld hebben om te besteden door de aanhoudende ontslagen, de verlaging van salarissen, pensioenen en uitkeringen en de verhoging van belastingen. De wijk, die hij Athene voor de Atheners noemde, is vol met straten waar tralies en ijzeren luiken voor gesloten restaurants en winkels staan. Veel panden staan volgeschreven met graffiti en rood/witte affiches maken duidelijk: *Enoikiazetai*, te huur. Eenderde van alle zaken in dat winkelhart van Athene zijn al gedwongen hun deuren te sluiten. Dat zijn sinds begin 2011 68.000 zaken en men vreest dat er in 2012 nog eens 63.000 winkels zullen moeten sluiten.

Hij ontkent niet dat er corruptie en belastingontduiking in Griekenland zijn. Er worden wel maatregelen tegen genomen, maar die snijden nog niet echt hout. De horeca wordt bijvoorbeeld strenger gecontroleerd. Bij elk kopje koffie ontvang je nu een kassabon als bewijs voor correcte belastingafdracht. Dat neemt niet weg dat er nog steeds restaurants zijn waar je een handgeschreven bonnetje ontvangt met de prijs voor je maaltijd.

Er worden op dit moment zo'n dertig personen, waaronder ook (oud-) politici, onderzocht op het grootschalig witwassen van geld en het wegsluizen ervan naar het buitenland. Maar het vangen van de werkelijk grote vissen die miljarden verduisteren; de superrijke reders of de multinationals is, evenals elders in de wereld, een heel lastig probleem. De angel zit in de enorme belangenverstrengeling van politiek, bankenwereld en grote bedrijven. Smeergeld en vriendjespolitiek zijn daar de normale gang van zaken. Dit geldt ook voor de Trojka van ECB, IMF en EU commissie, die blijft hameren op het meedogenloos uitpersen van de gewone Griekse burgers, in ruil voor steun. Deze steun wordt vervolgens direct weer doorgesluisd naar de banken om leningen af te lossen waarmee Duits, Frans of Amerikaans oorlogstuig is gekocht.

De gewone Griek ziet hier geen cent van. Hij wordt slechts geconfronteerd met steeds minder ziekenhuizen, die steeds minder personeel hebben. Met dat steeds minder mensen nog een baan hebben en degenen die nog werk hebben soms al maanden, net als de collega's in overheidsdiensten, zoals politie en brandweer, hun salaris niet hebben ontvangen of maar een klein gedeelte ervan. Ziekenhuizen en apotheken, die nog amper medicijnen hebben, omdat ze het geld er niet voor hebben. De gewone Griek die het van een inkomen uit loondienst moet hebben draagt wel steeds meer belasting af. Na zoveel rondes van steeds minder besteedbaar inkomen, is ook zijn buffer aan spaargeld op en staat hij met de rug tegen de muur. Het aantal zelfmoorden is niet voor niets drastisch gestegen.

De belangenverstrengeling geldt ook voor de media. Het is een goed geoliede machine, die handig wordt ingezet voor het verkopen van propaganda en voor het verzwijgen van wat er zich in werkelijkheid afspeelt in Griekenland. We krijgen wel te horen hoe lui de Grieken zijn en dat "zij" "ons" hebben voorgelogen met hun cijfers bij de toetreding tot de EU. De maskerade van de Griekse boekhouding, die plaatsvond onder leiding van de grote banken wordt echter verzwegen. Banken zoals Goldman Sachs, waar Draghi toentertijd één van de bazen was en die nu als voorzitter van de ECB het Griekse volk laat bloeden voor iets wat letterlijk en figuurlijk niet hun schuld is.

Günter Tews, een advocaat uit het Oostenrijkse Linz die een tweede woning heeft in Athene, kan het niet meer aanzien. “De Grieken worden dood bespaard. Het is een financiële genocide”, zegt hij. “Waar zijn alle kredieten gebleven? Zeker niet bij de brede bevolkingslagen. Het Griekse volk is niet ongenegen om te bezuinigen, maar het is er gewoonweg niet meer toe in staat. Alle bescherming van de werknemers is weggefallen. De deur staat wijd open voor uitbuiting. Wie nog werk heeft, werkt zich dood voor een hongerloon. Als dan het bericht doorsijpelt dat de trojka van de EU met Griekse politici gaat souperen voor 300 euro per persoon, rijst de vraag: “Wanneer zal deze snelkookpan exploderen?”.

Een doorn in het oog van veel Grieken is de verregaande privatisering. Tijdens een demonstratie, die werd gehouden voor het gebouw van de centrale bank en die tegen de verkoop van de nationale postbank was gericht, vertelden verschillende mensen mij over de uitverkoop van energiemaatschappijen, jachthavens en eilanden. Ook de Chinezen zijn hier op koopjesjacht. Een mevrouw, ongerust of haar zoon na zijn studie nog wel werk zou krijgen, zei dat het haar niet zou verbazen dat ze op een ochtend zou horen dat de Akropolis is verkocht. Waarschijnlijker zal volgens mij zijn dat het gasveld voor de kust van Griekenland te zijner tijd wordt verkocht.

Veel mensen die ik heb gesproken wijzen met afschuw op het gevaar van de hernieuwde opkomst van de fascistten in Griekenland. De extreemrechtse partij Gouden Dageraad heeft nu 18 zetels in het parlement. Partijleden en aanhangers worden beschuldigd van geweld tegen immigranten, politieke tegenstanders en etnische minderheden. Ook hun banden met de politie en de Griekse Veiligheidsdienst worden bekritiseerd. Jonge aanhangers, vaak in het zwart gekleed en met capuchons op worden er ondermeer van verdacht dat zij rustige en vreedzame demonstraties verstoren door rellen te trappen. Op 26 september 2012 vond er een ernstige confrontatie plaats met de politie tijdens de grote algemene staking in Griekenland. Ruim 50.000 Atheners gingen de straat op. Tijdens deze demonstratie hebben Gouden Dageraad aanhangers grote onrust gezaaid door met molotov-cocktails te gooien. Het gevaar van deze haat-zaaiende beweging is dat zij in het toch al kwetsbare Griekenland nog meer verdeling, onrust, angst en daardoor een geweldspiraal veroorzaken. Daarnaast prediken zij ook openlijk hun vijandschap tegenover Turkije.

Dit kan toch niet de samenleving zijn die we wensen?

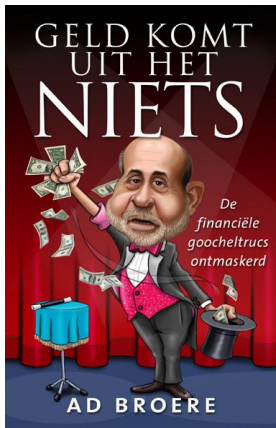
Waar ik voor wil waarschuwen is, dat we als mensheid niet nog verder moeten afglijden in de tragedie van verdeeldheid en chaos, armoede en onderdrukking, haat, geweld en oorlog. De Griekse situatie grijpt me zo aan, omdat het niet losstaat van wat er nu in Spanje en in Portugal gebeurt. De rest van Europa en de rest van de wereld zullen volgen, want alles wat er zich nu in de wereld afspeelt, is kennelijk onderdeel van een duister plan, waarin chaos, onrust en geweld centraal staan. Het is onze taak en onze verantwoordelijkheid om de verdere uitvoering van dit plan te verhinderen en om onze toekomst een andere wending te geven.

In Griekenland werd lang geleden de democratie geboren. Ik hoop van ganser harte dat dit geplaagde land in onze tijd opnieuw de bakermat zal zijn van een nieuwe wereld, waarin we ons bewustzijn verruimen en waarin we andere keuzes maken door inzicht in wat er gaande is. Een nieuwe wereld waarin we onze krachten bundelen, met elkaar een halt toeroepen aan de machtsmachine en waarin we nieuwe manieren van samenleven vinden die gebaseerd zijn op liefde, het bouwen van een community voor elkaar en met elkaar. Gandhi heeft gezegd: “De aarde biedt genoeg voor ieders behoeften, maar niet voor ieders hebzucht.”

Hopelijk kan Athene in de –nabije- toekomst de naam weer met trots dragen van de godin naar wie ze is vernoemd: Athene, de godin van de vrede.

30 september 2012

Hoofdstuk uit het boek “Geld komt uit het niets” van Ad Broere, Gepubliceerd november 2012.

Voor meer informatie over Ad Broere, zie zijn website: www.adbroere.nl

Of volg hem op [facebook](#)

Voor meer informatie over José de Graaf, zie haar website: www.kanexia.nl

Of volg haar op [facebook](#)

oktober 2012